

Resseguint la seva producció dramaturgica, podem observar com aquesta relació essencial ha aconseguit bastir un univers de personatges —majoritàriament femenins— sempre a la deriva, conservadors sense saber-ho, aïllats i en perill de mort si mai entren en contacte amb altres mons que no siguin aquells on ells mateixos es volen tancats i segurs, ja que en són els creadors. Mons ficticis de coordenades clares, de normes inviolables i fronteres infranquejables entaforats a la ficció teatral. I personatges convertits en nines russes, absurdes en la seva ignorància de la pròpia ontologia, i alhora amb la intel·ligència fràgil del camaleó que no resistiria un canvi d'hàbitat.

La paradoxa del camaleó, però, és haver de canviar perquè res no canviï i tendir a canviar poc, en un teatre de la supervivència que demana canvis profunds. Sobreviure comporta morts, vides que es deixen enrere, dels altres i d'un mateix. No és poca cosa. L'alienació dels personatges femenins, voluntària però inconscient, i el fet de trobar-se, per tant, a mercè dels corrents, extraviats, ha estat en moltes de les peces de Nolla gairebé un estendard, una pancarta de denúncia per part de l'autor d'una opressió gairebé integrada a l'ADN dels personatges, per ells mateixos i per un entorn agressiu, sovint format per personatges masculins simplificats.

Ara bé, en un moment determinat de la seva trajectòria Nolla comença a virar cap a una altra visió del món i de si mateix. L'artifici hiperbòlic comença a perdre urgència. La denúncia ja ha estat feta i la necessitat s'encara a l'assumpció de tot allò que és senzillament sorprenent o terrible, digne de ser atrapat per a la ficció perquè la seva dimensió real és emocional i racionalment inabastable. Una nova visió que es comença a configurar amb la presència de personatges masculins clarament diferents dels anteriors, amb missions i estratègies dramàtiques noves.

Des d'aquest terreny adobat en peces com *Còlera* o *Sortida d'emergència*, Nolla elabora ara *El berenar d'Ulisses*. La mutació s'ha produït. L'autor es reinventa per mitjà del seu teatre, se sobreviu a si mateix i es llança a una estilització dramaturgica en la qual

tot el bagatge hiperbòlic es transforma en densitat de silencis. On la realitat continua mossegant la ficció en escenes breus, en les quals els personatges —aquí majoritàriament masculins— lluiten per unes relacions familiars tal com ho feien els femenins, però amb la consciència que aquest és el món més íntim capaç de protegir-los, l'essència d'ells mateixos. No estan perduts, sinó que es retroben. Com Ulisses, tornen a casa. I no s'abandonen a l'alienació, sinó que breguen deliberadament per mantenir els bastions del seu món fent servir la mentida pietosa, per als altres i per a ells mateixos. Ulisses no és mai reconegut, però potser sí que ho és i cal mantenir dret fins l'últim moment cada bastió. Aquesta és la definició de la vida, finalment. Voler sobreviure les morts, les baixes del teu mateix exèrcit, conservant aferrissadament els qui queden el màxim de temps possible, abans de la devastació inevitable. I l'autor, per mitjà de l'Ulisses *voyeur*, en deixa constància.

— **Maria Zaragoza**

Enric Nolla (Caracas, Veneçuela, 1966)

Obres estrenades:

Sweet dreams, coescrita amb Ricard

Gázquez (Tantarantana, 2005)

Àrea privada de caça (TNC, 2003)

Tractat de blanques (Sala Beckett,

Premi Serra d'Or 2002)

Hurricane (Sala Beckett,

Premi Serra d'Or 2001)

A pas de gel en el desert

(Festival de Sitges, 1996)

Obres publicades:

El berenar d'Ulisses (Arola Editors, 2009)

Còlera (Arola Editors, 2009)

Àrea privada de caça (Proa, 2003)

Tractat de blanques (Arola Editors, 2002)

Hurricane (AADPC, 1999)

A pas de gel en el desert (AADPC, 1997)

El berenar d'Ulisses

Horaris: de dimecres a dissabtes a les 22 h

i diumenges a les 19 h

Preu: 16 €

Venda d'entrades a la taquilla de la sala,

Caixa Catalunya i Telentrada

Telèfon: 902 10 12 12

www.telentrada.com

Sala Beckett/

Obrador Internacional

de Dramatúrgia

Carrer Alegre de Dalt, 55 bis

08024 Barcelona

Telèfon: 93 284 53 12

Fax: 93 219 79 27

info@salabeckett.cat

www.salabeckett.cat

Metro: línia 4 (Joanic o Alfons X)

Autobusos més propers: 24, 31, 32, 39, 55,

74, 92, 114, 116

Parades de Bicing més properes: plaça

Rovira, plaça Joanic, carrer Secretari

Coloma (entre carrers Providència i

Legalitat) i carrer Balcells (amb carrer

Secretari Coloma)

Servei de bar i cafeteria: entrepans fets al

moment. Gaudeix de l'ambient de la Sala

Beckett.

Disseny: Enric Jardí

Sala subvencionada per:

Amb la col·laboració de:

Propers espectacles

Zwdu o El dubte / Le doute / Der Zweifel

— d'Albert Mestres

i Palino Marc Bruner

Direcció: Albert Mestres

— Del 7 al 25/4/2010

Els dimarts,

del 6 al 20 d'abril

Un altre Wittgenstein, si us plau o L'holocaust

— d'Albert Mestres

---

l'Obrador de la Sala Beckett

Propers cursos

— Creació escènica (avançat)

Teatro desde el blanco

amb Jorge Sánchez

(adreçat a actors, dramaturgs i directors)

del 15 al 20/3/2010

— Creació escènica (avançat)

Cómo ayudar a que se cuelen los amigos

amb Alfredo Sanzol

(adreçat a actors, dramaturgs i directors)

del 6 al 12/4/2010

— Escripció dramàtica (avançat)

L'espai dramàtic i l'escripció

amb Enric Nolla

del 13/4 a l'1/6/2010

El berenar d'Ulisses — d'Enric Nolla

Del 25/2 al 28/3/2010

Direcció: Magda Puyo

Amb: Pepo Blasco, Ferran Carvajal,

Montse Esteve, Pep Jové i Teresa Urroz

Sala Beckett

Obrador Internacional

de Dramatúrgia

Sala Beckett ¹⁹ **20 anys**

